

D'AVANT

Sasha Waltz & Guests
en cooperació amb Schaubühne am Lehniner Platz

Quatre cantants que ballen, quatre ballarins que canten. Sidi Larbi Cherkaoui i Damien Jalet, procedents dels Ballets C. De la B. d'Alain Platel, i Luc Dunberry i Juan Kruz Diaz de Garaio, de la companyia de Sascha Waltz, firmen aquesta peça que, des de la música vocal medieval, explora les connexions entre cos i veu. Un mosaic de cant i moviment.

Teatre Lliure de Montjuïc – Sala Fabià Puigserver (11 i 12 de març)

d'avant- Sasha Waltz & Guests en cooperació con Schaubühne am Lehniner Platz

coreografia, direcció, dansa i veu	sidi larbi cherkaoui / juan kruz diaz de garaio esnaola / luc dunberry / damien jalet
música	juan kruz diaz de garaio esnaola
dramatúrgia	jochen sandig
escenografia	thomas schenk
vestuari	sylvia hagen-schäfer
il·luminació	rudolf heckerodt

i els equips del **Teatre Lliure**

producció	les ballets c. de la b. gent, théâtre de la ville paris / festival de marseille und le carreau / scène nationale de forbach et de l'est mosellan
-----------	---

Amb el suport de

**Fundación
Goethe**

Quatre cantants que ballen, quatre ballarins que canten. Sidi Larbi Cherkaoui i Damien Jalet, procedents dels Ballets C. De la B. d'Alain Platel, i Luc Dunberry i Juan Kruz Diaz de Garaio, de la companyia de Sascha Waltz, firmen aquesta peça que, des de la música vocal medieval, explora les connexions entre cos i veu convertint el muntatge en una amalgama de cant i moviment. Un mosaic de cant i moviment. Una proposta d'avantguarda escènica elaborada a partir d'una de les arrels culturals d'occident: els cants galants o solemnes, profans o religiosos, d'origen italià i andalusí, arranats en una perfecta unitat d'estil que navega entre la comicitat i la violència. Un espectacle que fa referències al passat, però que alhora és profundament contemporani.

Sidi Larbi Cherkaoui

(Anvers, 1976)

Es ballarí i coreògraf, actiu a Brussel·les i Nova York. Va estudiar a P.A.R.T.S. (Brussel·les). Té una gran influència de la tècnica de dansa William Forsythe, Pina Bausch i Trisha Brown, així com classes de teatre, de sociologia, d'història de la dansa. Paral·lelament als estudis, va treballar amb companyies de hip-hop (The Bang Gang Dancecompagnie) i de jazz modern (Extravadance) a Bèlgica. Gràcies a la diversitat de la seva experiència i la flexibilitat d'adaptació a totes les formes de representació,

el seu treball és extremament personal, teatral i eclèctic. És membre del col·lectiu Les Ballets C. de la B. on ha coreografiat muntatges diversos (*Iets op Bach, Rien de rien*), també és autor d'altres espectacles com *Ook* per la companyia Theater Stap, *it* presentat al Festival d'Avignon i *D'avant* per la Schaubühne Am Lehniner Platz, amb els quals ha obtingut premis arreu d'Europa. També ha participat en musicals

Darrerament ha estrenat l'espectacle *Foi* (2003) amb Dirk Snellings i la seva Capilla Flamenca i Christine Leboutte, el qual ha estat molt ben acollit per la crítica internacional.

Juan Kruz Diaz de Garaio Esnaola

(Legazpi, País Basc 1966)

La seva formació prové de San Sebastián i Amsterdam. Després de dedicar-se a la música com a contratenor va ser atret pel món de la dansa i és que amb les seves paraules "no hi ha diferència entre cantar i ballar. Com a molt la variació es deu al nombre de músculs que utilitzes. L'instrument és el cos. Vibra tant quan cantes com quan balles". Ha treballat amb Pieter C. Scholten, Arthur Rosenfeld i Lloyd Nelson. Des de 1996 és integrant de la companyia de Sascha Waltz com a ballarí i és responsable del concepte musical. Ha fet col·laboracions amb artistes com Thierry de Mey, Michele-Ante de Mey, Galama i Kho Stephanie Tiersch. Des del 1999 és membre permanent de la Schaubühne de Berlín. Ha desenvolupat projectes propis com *My Dearest...My Fairest* amb la performer australiana Joanna Dudley que va obtenir premis diversos.

Paral·lelament forma ballarins de dansa contemporània a diverses escoles i dona tallers a Europa, Àsia i Amèrica.

Luc Dunberry

(Valleyfield, Canadà, 1969)

Estudia música al Collège Sherbrooke, teatre a la Universitat de Quebec i dansa a Les Ateliers de Danse Moderne de Montréal. Ha ballat amb Le Groupe de la Place Royale i ha treballat amb varis coreògrafs com Daniel Léveillé, Hélène Blackburn, i Tassy Teekman. Des del 1996, ha estat ballarí de la Sascha Waltz & Guests, i des del 1999 de la Schaubühne am Lehniner Platz de Berlín, on també ha fet les seves pròpies coreografies (*No thanks I'm fine* i *Anything else* juntament amb Juan Kruz Diaz de Garaio Esnaola) des del 1997. Al 2002, va ser convidat a inaugurar la Tanzplattform Deutschland de Leipzig amb la peça *Seriously*.

Últimament ha presentat el solo *Bref* al Tanznacht de Berlín.

Damien Jalet

(Brussel·les, 1976)

Estudia dansa i antropologia de la música a Bèlgica, Nova York i París. Ha treballat amb Wim Vanderkeybus (*The day of heaven and hell*), Ted Stoffer i amb Les Ballets C. De la B on inicialment va col·laborar amb Christine Desmedt i després amb Larbi Cherkaoui (*Rien de rien, D'avant i Fo*). També ha ballat amb artistes com An Pierlé, Sasha Waltz i Stefanie Riersch entre d'altres. Està considerat un dels solistes més complets de la dansa contemporània.

Extractes premsa internacional

“A D’avant la invenció, l’humor i la musica treballen junts. El conjunt es recolza en els cors medievals, a l’uníson o polifònics, interpretats pels mateixos ballarins. Cants magnífics, galants o solemnes, profans o religiosos, italians o araboandalusos, recomposats en una perfecta unitat d’estil. Un espectacle “feliç” en tots els sentits: successions d’intercanvis tendres i violents, d’iròniques actuacions de rockers o de futbolistes, seqüències sorprenents i divertides”

René Sirvin, Le Figaro, 31.10.02

“Las secuencias coreográficas en las que estos jóvenes se trenzan o destraban sus cuerpos, o se enredan y mutan cómicamente intercambiando partes de sus trajes (de calle y actuales), producen gran regocijo en los espectadores, que aprecian los trucos clownescos”

Hilda Cabrera, Página /12, Buenos Aires

“...los aspectos dramáticos y lúdicos de la obra permitieron hacer una lectura de la violencia contemporánea que impregna nuestros días, inclusive a través de “actos terroristas” que fueron ilustrados en escena mediante inteligentes recursos”

J.C.F., Diario La Prensa, Buenos Aires

